

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VI.

Dunaj, 13. januarja 1926.

Št. 2.

Tinja:

Hoch die Geistlichen! Nieder mit den Pfaffen!

Petnajstega decembra v minulem letu je bilo v veliki dvorani dunajskega rotovža protestno zborovanje proti fašistovskemu režimu v južnem Tirolu. Govoril je inšbruški mestni svetnik Pembaur o metodah poitalijančevanja južnotirolskih Nemcev. Pozval je vse navzoče, naj bojkotirajo vselej in povsod italijansko blago in italijansko zemljo. To naj bo odgovor na teror v nemški zemlji italijanskega Tirola. Za Pembaurom je govoril Nationalrat dr. Hans Angerer. Čeprav je bil na plakatih in v listih objavljen kot program zborovanja samo protest za južni Tirol, je Angerer takoj zagrabil koroško-slovenski problem in pred osupnjene poslušalce prinesel presneto čudne stvari. Dr. Angerer loči v slovenski manjšini na Koroškem dve skupini: „Die deutschfreundlichen, heimattrauen Slowenen,“ katerih je več kot „jugoslawisch gesinnte, irredentistische Slowenen“. Pravi, da imajo Slovenci vse, kar hočejo, še celo več, da jih je samo nekaj med njimi, ki na kranjsko hujskanje rušijo mir v deželi in se vedno zopet bijejo za razdelitev Koroške. Na to mnenje g. Angererja v tem članku ne bom odgovarjal. Prišel bo čas, ko bo ta problem rešen v presenečenje morda celo g. dr. Angererja.

Dr. Angerer se je bavil v svojem govoru tudi z našim listom. Pravil je, da „Koroški Slovenec“ hujska proti državi in da je škandal, ker se ga pusti tiskati na Dunaju. Mi samo prav odkrito protestiramo proti temu, da citira naš list in nam daje lekcijo favno človek, ki vkljub dolgemu bivanju v Celovcu ne zna niti toliko slovenskega jezika, da bi znal pravilno izgovarjati ime našega lista. Herr Nationalrat, lernen Sie windisch!

In nazadnje je dr. Angerer še dvignil v govoru svojo brado in jo krepko spustil na —

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Zadnji vitez Reberčan.

Zgodovinska povest.

(Nadaljevanje.)

Gosti dim kadila iz srebrnih kadilnic se dviga proti stropu, v niem se odbijajo solnčni žarki, ki sillijo skozi pestro barvana, visoka okna v božji hram. Množica vernikov kleči na tleh.

V prvih klopih na desni so sedeli vitezi Ivan Ungnad iz Ženeka s svojo soprogo Marjeto ter z brati Jurijem in Krištofom, katerim se je pridružil navsezadnje še naš znanec iz Podgrada, ko je spoštljivo pozdravil že navzoče viteze in Ungnadovo soprogo.

Z ubranim glasom je zapel prošt Gloria in veličastno so doneli glasovi cerkvenih pevcev. Ljudstvo je bilo zatopljeno v molitev, saj bilo je tako svečano, vzvišeno.

Minula je cerkvena slavnost. Ljudje so trumoma vreli iz svetišča, pred cerkvijo so bila postavljena stojala, kjer so prodajali kramarji različno blago, na drugi strani je pa točil

slovensko duhovščino na Koroškem. Slovenski duhovniki so krivi, da se širi nezadovoljnost z nemškim režimom po naših dolinah. So krivi, da živé in delajo slovenska društva na Koroškem. So krivi, da ljudje hočejo šole v narodnem duhu, kjer se bo otrok naučil spoštovati mater in njen jezik in bo šele potem se učil nemškega jezika. So krivi, da ljudje berejo slovenske knjige. So krivi, da slovensko pojejo in molijo. Z eno besedo: Slovenski duhovniki so krivi, da želijo koroški slovenski rod vezi z narodom slovenskim, da pojde pesem in beseda sem in tja preko sten Karavank in preko meja republike in kraljevstva. Slovenski duhovniki so torej krivi, da smo in ostanemo še dolgo eno mi vsi, ki smo rastle iz pradedov Slovenov v Korošce, Kranjce, Štajerce in Primorce. Da smo eno v najglobljem, v tem, kako govori naša duša, čuti naše srce, ve naša pamet. — Pa je citiral dr. Angerer „Izveličarja: „Ljubite svojega bližnjega...“ In kaj dela koroški slovenski duhovnik? Hujska rod proti rodu, soseda proti sosedu. In vse samo zato, da ustreže ljubljanskim hujskačem in si nad ubogim Nemcem hladi vročo kri. Nieder mit den windischen Geistlichen!

Potem pa je govoril na zborovanju zastopnik Andreas Hofer Bunda na Dunaju, pater Innerkofler. Govoril je tople besede o južnem Tirolu. Kako se tam otrokom jemlje domača beseda in se jim ubija tuja. Kako tam preganjajo domačo nemško inteligenco in jo pošiljajo v vročo južno Italijo, gori pa pošiljajo vnete fašiste, katerih ne razume ne kmet ne berač. Pater je povedal, da je nemški rod v južnem Tirolu star in trd in da se ne bo podal. Ker v južnem Tirolu so nemški duhovniki najmočnejša straža nemštva. So tolažniki in vodniki ljudstva, kateremu tujci trgajo iz srca nemško dušo, ki mu je prirojena in je ne more

medičar Pahernik iz Kaple sladko medico in imel največjo število odjemalcev, največ zastopnic Evinega spola od nežne mladosti do visoke starosti. Moški pa so se podali v gostilno v kloštru, kjer je bilo živahno življenje; saj lanski Žitarec se je dobro obnesel, bil je sladek, da se je kupica prijemala mize in ni bilo treba pridevati sladkorja; ni čuda, da so se držala mlada dekleta sladko in se še bolj sladko smejala.

Okrogli gostilničar Martin in njegova dobrodružna ženka Julika sta se pridno sukala med gosti; bili so pa tudi moški pomočniki z belimi predpasniki, kj so nosili vino v poličih na mizo, pečenko in svinjino ter bel kruh. Bilo je vse razigrane volje, saj dobroljski prošt je dober gospod, pri pobiranju desetine je milosten in letošnja letina tudi obeta biti dobra.

Medtem se je zbrala vsa gospoda, duhovna in posvetna, v prostornem refektoriju samostana. Bila je kaj okusno opremljena dvorana. Nad mizo je bila na stropu podoba zadnje večerje, ob strani različne podobe zgodb iz sv. pisma, tako Jezus na poti v Emavs-Domine mane nobiscum — in čudež o razmnoževanju kruha.

Kakor je za vsako slavnost poseben naslov — stari Latinci jih navajajo pet: hospitibus

prémamiti svetla italijanska kultura. So pastirji, ki vztrajajo pri izročeni jim čredi in jo peljejo tudi skozi burjo političnih in gospodarskih bojev. So edini, ki delajo prav, ker vedo, kaj je božje in kaj človeško. Also es lebe hoch die deutsche Geistlichkeit in Südtirol!

Povedala sta svoje besede dr. Angerer in pater Innerkofler. Eden je govoril o manjšini tu, drugi o manjšini tam. Eden o slovenskih duhovnikih na Koroškem, drugi o nemških duhovnikih v južnem Tirolu. In ko je pater svoj govor končal, so mu okoli stoječi stiskali roko. Dr. Hans Angerer mu je menda ni.

Slovenski ljudje, sodite sami, kdo je imel prav: Dr. Hans Angerer ali pater Innerkofler? Angerer ne zna slovensko in je udaril po slovenski duhovščini. Pater Innerkofler je Nemec in pozna južnotirolski nemški rod, pa je v zborovanju velenemcev dvignil svoj glas v hvalo nemškemu duhovniku, ki vkljub italijanskemu terorju ni zatajil duha in besede rodu, iz katerega je izšel. In če boste sodili po pameti in srcu, tedaj bodi vaša vera in zaupanje v slovensko duhovščino na Koroškem silna in trdna, kakor je lepa ideja, za katero se leta bori. To naj bo odgovor na udarce Nationalrata dr. Angererja, ki nam je v duši tuj in nedomač, znan samo zato, ker nam še ni dal prijazne besede.

POLITIČNI PREGLED

Koroški deželni zbor je zboroval 5. januarja. Ker so vsenemci preprečili uzakonjenje zakona o učiteljskem nameščenju, socijaldemokratska stranka ni hotela razpravljati o rednem proračunu. Imela je popolnoma prav, ker je skrajni čas, da se vzame nameščenje učiteljstva vsenemcem iz rok. Zato so se sprejele ta dan dvanaestine za 2 meseca v običajnem obsegu. Finančni referent je odklonil odgovornost, če pride vsled tega v tem času do kakih zapletljajev v deželi. Socijaldemokrati so pred-

adventus, vini bonitas, siti praesens atque futura et quaelibet altera causa — prijatelj prihod, imenitna vinska kapljica, pekoča sedanja žeja in mogoče še poznejša in vsak drug povod — tako je tudi danes.

Dekan Janez slavi svoj god, ki ga je obhajal pred enim tednom na posebno slavnosten način, ker pri godovanju še tudi velja „intra octavam“.

Po čestitkah, izrečenih slavljenju od vseh gostov, se je začelo prijazno kramljanje, kajti juha še ni bila mehka in mežnar Rupert se še tudi ni obesil na vrv, da bi pozvonil k opoldne; mislil si je, naj le počaka gospoda, saj če bode jedla z veliko žlico, bo še časa dovolj in prijazni kuhar bi bil tudi hud, če bi prej pozvonil in bi on še ne bil gotov, prišel bi tako ob mastne odpadke bogato obložene mize.

Manfred je stopil k svojem stricu, mu spoštljivo poljubil veliki, z biseri okrašen prstan in ga srčno pozdravil.

„Dobro, Manfrede, da si prišel, že dolgo te ni bilo,“ odgovori prošt, mož častite postave, že sivih las, malo sključen od teže let, a bistrega duha. Oči so se mu svetile, ko je govoril s prijetnim, globokim glasom.

Pad sem prišel, dragi stric, saj čutim se tako samega.“

lagali, da občine nastavijo posebne gozdarje, ki bodo gozdove, ki tvorijo narodno premoženje, nadzirali ter jih varovali pred kapitalističnim izkoriščanjem. Nekaterim občinam se je dovolilo pobiranje občinskih doklad čez 100 odstotkov: Djekšam 130, Železni Kapli 150, Borovljam 200, Velikovcu 200 odstotkov itd. Celovec sme najeti posojilo v znesku 4,5 milijona šilingov.

Francija odklanja Abd el Krimovo mirovno ponudbo. Abd el Krim je poslal v Pariz angleškega žurnalista Cunningga kot svojega odposlanca, da bi pri francoski vladi sondiral teren za eventualna mirovna pogajanja. Francoška vlada Abd el Krimovega odposlanca sploh ni sprejela, pač pa je Briand izjavil, da se Francija ne bo pogajala z Abd el Krimom, ampak s posameznimi plemeni, ki so itak Francozom zelo naklonjeni ter jih Abd el Krim komaj z najhujšim terorjem kroti, da ga ne izdajo.

Deklaracija bolgarske vlade. Novi ministrski predsednik Ljapčev je v sobranju prečital vladno deklaracijo, v kateri pravi, da se je vlada Cankovega hvalila, da je znala napraviti v Bolgariji red. Ko je ta vlada uvidela, da ni nič več potreben nadaljni režim za konsolidacijo Bolgarije, je odstopila. Nova vlada bo takoj začela reševati vsa nujna vprašanja, zlasti vprašanje amnestije, s čimer se bo likvidirala preteklost in se bo odprla pot za pacifikacijo države. Razen tega je treba čimprej rešiti vprašanje emigrantov, ki v vedno večjem številu dohajajo v Bolgarijo. Nova vlada bo dalje morala začeti ojačevati domačo industrijo in trgovino ter se bo z vsemi močmi trudila, da spravi Bolgarijo, pa bodisi za kakršnokoli ceno, na pravi tir. Po razpravi o vladni deklaraciji je sobranje izglasovalo zaupnico novi vladi ter izvolilo Cankova za predsednika sobranja. Sobranje je bilo nato do 26. t. m. odgodeno.

Ogrski ponarejevalci bankovcev. V Haagu na Holandskem in v Hamburgu so aretirali par razpečevalcev ponarejenih francoskih tisočakov in ugotovili, da je ponarejevalsko gnezdo v Budimpešti. Francoski detektivi in ogrski policaji so izsledili glavne krivce, med katerimi se imenujejo knez Windischgrätz, nekdanji ogrski minister za prehrano in polkovnik Jankovics. Aretirani knez je rojen l. 1882 v Krakovu, oče mu je bil feldmaršalleutnant, vitez zlatega flisa in posestnik graščin v vseh delih bivše monarhije. Knez je bil dober prijatelj cesarja Karla in je kot tak zavzemal brez posebnih sposobnosti jako važna mesta. Windischgrätz ima nič manj kot 8000 katastralnih jutrov zemlje in v Tokaju 700 jutrov vinogradov. Kljub temu je zadolžen, kajti razsipel je z dvema rokama in baje v eni noči zaigral preko ene in pol milijarde kron. Ugotovilo se je, da so se franki, ki se težko razlikujejo od pravih, ponarejevali v kartografičnem oddelku geograf-

skega inštituta v Budimpešti, ki ga vodi bivši ministrski predsednik grof Teleky. Zaprli so tudi šefa policije, barona Nadossy, ker je pod njegovim nadzorstvom prihajal papir za ponarejanje frankov iz Nemčije kot državna pošiljatev. Policiji je uspelo dobiti v roke stroje za tisk, ki izvirajo iz Leipziga. Izdal je to pri zaslišanju tehnični svetnik geografskega zavoda Gerö. Izjavil je tudi, da je bilo tiskanih približno 25.000 bankovcev po 1000 frankov. Izdelane bankovce je odnašal princ Windischgrätz v sporazumu šefa policije Nadossyja. Ta izpoved se strinja s podatki v Haagu aretirane polkovnika Jankovicsa, ki je bil priveden po francoskih detektivih v Budimpešto. Denar se je razpečaval po Nemčiji, Italiji, Holandiji, Beliji itd. Aretirani Polnay, sin nekega judovskega generalnega direktorja, je posodil Mankovicsu, ki je prijet v Amsterdamu kovčeg in njegov brat, dr. Mankovics, je pomagal pri pošiljanju iz Nemčije naročenega papirja. Za ponarejanje bankovcev je pomagalo Geröju 5 nastavljenec. Po končanem tisku se je stroj razbil in kot starina prodal nekemu trgovcu železnine za eno in pol milijona kron. Kakor pišejo dunajski listi, je nekoč Windischgrätz ponujal Avstriji večji kredit v francoskih frankih, katerega so pa odklonili, ker se mu ni zapalo. Po drugih poročilih bi bil služil denar za monarchistični državni udar, za kojega je bil pridobljen tudi državni guverner Horthy. Ako bi se bil posrečil udar, bi bil Horthy dobil naslov vojvode in veliko imetja, a madžarski prestol bi bil zasedel Albrecht Habsburški. Ko se je odkrila falzifikatorska afera, je skušal Horthy zaščititi razne najodličnejše osebnosti, ki so zapletene v ta škandal, a se mu ta nakana ni posrečila, ker je prizadeta Francija zagrozila, da prekine z Madžarsko diplomatske zveze, ako se krivcev ne zapre in kaznuje. Ko je prišla ta afera v javnost, je nameraval podati ogrski ministrski predsednik grof Bethlen ostavko, a je ni sprejel guverner Horthy. Radi odklonitve demisije je zahteval Bethlen popolnoma proste roke v odkrivanju afera. Na drugi strani pa zopet trdijo, da pošilja Bethlen radi tega razne madžarske odličnjake v zapore, da bi utrdil sam svoj položaj, ker je tudi on zapleten v ta svetovni škandal. Ogrski nacionalci ali fašistovske organizacije močno napadajo vlado, da ni potlačila vso afero, čim se je zvedelo za tako odlične osebe, kot so Windischgrätz in Nadossy. Povdarjajo, da se ne gre na zločin, nego za politično idejo in da je v dosego tako patrijotičnega čina dovoljeno vsako sredstvo. Državno pravdnštvo je vložilo obtožbo proti nekaterim razširjalcem teh vesti, ker povečujejo zločin. Že večkrat se je širil iz Madžarske ponarejeni denar, tudi češki in jugoslovanski, in ta afera, nad katero se škandalizira celi svet, bo spravila Madžarsko ob ves kredit.

Bratje in sestre ne spite!

na gradu Bilštanj. Oče je bil bolj trde narave, zanimal se je za lov, še bolj pa, če je mogel kje napasti kakega bogatega trgovca, ako je vozil obilo dragocenega blaga iz tujih krajev. Vzgojo svojih otrok je odslei zanemarjal, bil je rajši v družbi vitezov, ki so popivali, zbijali surove šale in pripovedovali o svojih roparskih napadih.

Lambertu ni ugajalo življenje v domačem gradu. Šel je v samostan v Dobrli vasi z namenom, stopiti v duhovniški stan, za katerega je čutil dosti poklica. Žal mu je bilo le sestre Manice, ki je ostala sama. Rad bi jo spravil v njej primerno družbo, a oče se je temu protivil, češ, on ne more biti sam in rad bi imel zeta, ki se ne bo kesal, kajti denarja si je dosti prihranil, kar je bilo tudi res.

Prijatelja sta si imela dosti povedati, saj vezala ju je enaka usoda. Zato je bilo prijateljstvo tem srčneje.

„Dragi Manfred, kako sem te vesel, da si prišel, stric prošt so se menili večkrat o tebi. Tam gor pod Škarbino samotariš, treba je, da se malo razvedriš.“

Manfred je poslušal prijazne prijateljeve besede, se naslonil ob zid in sanjavo gledal proti jugu tja pod visoki Obir. (Dalje sledi.)

DOMAČE NOVICE

Stanovanjski izkazi. V kratkem se dopošljejo tudi kmetom stanovanjski izkazi (Wohnungsliste). Deželni kulturni svet priporoča, da se vestno izpolnijo, ker obstojajo v kmetijstvu tako slabe razmere, da ni treba zamolčati dejansko stanje ne v izkazih, ne v davčnih polah. Na prvi strani formularja je treba navesti stanje živine, ki služi v mnogih slučajih kot podlaga za odmerjanje dohodninskih davkov. Na stanovanjskem izkazu je važen razpredelček 5, po katerem se za vsakega nepreskrbljenega otroka po § 173. personalnega davčnega zakona doseže znižanje za 5%. Navesti je treba število nepreskrbljenih otrok izpod 14 let in čez, če njih vzgoja zahteva od strani staršev doplačila. V razpredelku 6. se navedejo delojemalci (hlapci in deklet). V razpredelku 12. in 13. se navede vrsta in višina denarnih in naravnih dohodkov omenjenih delojemalcev. Cenitev naravnih dohodkov bo delalo nekoliko težko; ako se gre za lastno pridelano živež, se vzame ona cena, za katero lahko kmet od svojega kmetijstva prodaja živež. Cene seveda ne bodo enotne, ker so cene na različnih mestih različne. V razpredelku 14. in 15. se postavijo odbitki, ki zmanjšajo davek, kakor zavarovalne premije, obresti dolgov, preužitek, davki — izvzemši dohodninskih davkov — prispevki za bolniško blagajno in zoper nezgodo, plače, stroški za obutev in oblačilo služinčadi, računi za popraviljanje pohištva, strojev in orodja, izdatki za umetno gnojilo, semena, za prikupljene potrebščine, za služinčad, za živinozdravnike, zdravnika itd. V koloni 16. se navedejo nesreče pri živini (občinsko potrdilo), elementarni dogodki (toča, suša, poplava, škodljivci, bolniški slučajji v družini, obveznost za preskrbo nepremožnih sorodnikov, obremenitev za vzgojo otrok (šolska vzgoja). Ako je premalo razpredelkov za navedenje enakih slučajev, se napišejo na polo papirji in priložijo. V interesu vsakega davkoplačevalca je, da listino izpolni ali pusti izpolniti in pravočasno pošlje na davčno oblast.

Za svetovni mir. Zvezni prezident dr. Hainisch je poslal ameriškemu listu „New-York Times“, ki ga je naprosil za njegovo naziranje o svetovnem miru, sledeče poročilo: Med mnogimi pisci, ki se pečajo z vprašanjem svetovnega miru, je najodličnejši nemški filozof Fichte, ki zahteva večni mir na podlagi naravnih pravic, akoravno se zaveda, da etične moči ne zadostujejo za ohranitev miru. On misli, da se morajo v prvi vrsti vzroki vojsk odstraniti. Ako se hoče po Fichtejevem smislu vstvariti trajen mir v Evropi, se mora izvesti dosledno samoodločba narodov in zaščita narodnih manjšin. V zadnjih letih se v teh spornih točkah ni ničesar doseglo, najmanj za zaščito narodnih manjšin in radi tega obstoja napatost, ki omaja mir. Če bi se priznala samoodločba narodov in omogočila narodnih manjšin eksistenca, bi odpadel vsaj en vzrok vojne. Ostalo bi pa še gospodtrsko nasprotje, ki je v različnih državah tako veliko, da se Fichte vneza za neko skupno trgovsko državo, v kateri bi se konkurenci, ki je vzrok vojne, odzela tla s pomočjo večjih gospodarskih enot, z večjo notranjo trgovino. Ta tvorba bi bila v Evropi lahko izpeljiva, če se s pomočjo samoodločbe in zaščite narodnih manjšin odstrani nevarnost nacionalnega pohlapčevanja.

Utrinki. Čudno se nam dozdeva, da nekatere ljudi preganja večna nesreča, da jim vedno pogori. Poznamo „pogorelce“, katere leto za letom preganja zla usoda, da jim, če ne vsako leto, vsako drugo pa gotovo pogori hiša ali hlev. A še bolj čudno je, da postavi potem novo poslopje lepše kot poprej. Pa glej ga spaka! Vrag ne miruje; komaj je nanovo postavil, mu zopet nenadoma pogori... Človek bi skoro mislil, da... pa saj si še misliti ne smemo kaj takega, ko imamo toliko postav, da so že misli malo da ne kaznive. Zato si izbijmo hitro iz glave vse slabe misli o našem bližnjem... Saj ni nihče videl in česar kdo ni videl, tudi trditi ne sme. Zato proč slabe misli, proč skušnjava. Saj se tudi tebi lahko pripeti nesreča. Zasm-

„Imaš prav,“ meni dobrohotno prošt, „zadel te je hud udarec, ko si zgubil starše, zato je dobro, da se malo razvedriš. Pogovoriti se moramo še tudi kaj zaradi tvoje bodočnosti, saj tako sam tudi ne moreš ostati.“

In prošt se je nasmehljaj, Manfred pa je zarudel v obraz kakor devotka, če zagleda med fanti izvoljenca svojega srca.

Prošt se je obrnil, kajti ravno je vstopil tinjski prošt Gregor, da ga še enkrat dostojno pozdravi, ker pred cerkveno slavnostjo ni bilo dosti časa.

„O, vitez iz Podgrada,“ zašepeče nenkrat mlad duhovnik Manfredu na uho, „to je lepo, da nisi pozabil na nas.“

Manfred se obrne in objame svojega dragega prijatelja Lamberta iz Bilštanja, s katerim sta bila že v mladih letih skupaj v samostanu v Dobrli vasi, kjer sta se oba učila pisati in brati, kajti tedaj še ni bilo dosti šol in te po večini le v samostanih.

Lambert je zgubil zgodaj svojo mater, ki je posvetila vso skrb vzgoji svojih dveh otrok — Lamberta in Manice, ki je bila stara dvajset let. —

Težko sta občutila oba otroka njeno zgubo, kajti po njeni smrti ni bilo nič kaj veselo

ditu more falot, baraba, potep ali cigan... Ponočnjak, ki ponoči lazi po pregrešnih potih, more tudi nevede zatrositi požar. In celo mačku, ki ponoči sedi na strehi ali lazi po skednju in podstrešju za mišmi, se menda kar usipajo goreče iskre iz repa. Kako lahko se torej zatrosi ogenj... Sam hudobec ima svojo roko vmes in dotičnim nagaja... Zatorej si le izbij vse slabe misli iz glave! Včasih so imeli ljudje lesene hiše, krite s slamo, svetili so si s trskami, zavarovalnice so bile nepoznane, a ni bilo toliko požarov kot dandanes.

Z dežele. Zadnjič smo poročali o klanju goveje živine doma, da si kmetje med seboj pomagajo in drug drugemu odkupi po par kil mesa. Na ta način dobi kmet več za živino kot bi jo dal mesarju in ostane mu tudi koža. Pa opazamo, da našemu kmetu manjka podjetnosti, med sosedi in kmeti ni medsebojne vzajemnosti in solidarnosti. Kmet v dobrem upanju, da bo meso razprodal, zakolje pitano kravo, a sosede pa ne pokupijo mesa. Ta ali oni je z njim sprt zavoljo malenkosti — pred leti sta se mogoče zavoljo majhne stvari v gostilni nekaj sporekla, prepir je že pozabljen, a še nekoliko tli — zato nalašč ne kupi, gre rajši po meso v mesto in plača mesarju mnogo več — a vendar je zadovoljen in vesel, da mu je vrnil, češ naj le ponuja meso, saj ga ne bo razprodal. Drugi imajo zopet izgovore, češ saj imamo svinjsko meso, smo sami klali sedaj itd. Mesarji to vidijo in si veselja manejo roke. Sploh je med kmeti premalo vzajemnosti in solidarnosti. V mestih so obrtniki in trgovci med seboj kartelirani, a kmetje iz osebnih ozirov vlečejo vsak na svojo stran. Posameznik je pa oslavljen, brez moči kot bilka. Nihče ne pomisli, če podpira svojega soseda, pomaga tudi samemu sebi in se mu v slučaju, ko bo on potreboval pomoč drugih, tudi povrne. Istotako bi kmetje morali enotno nastopati pri prodajanju žita in zaklanih prašičev: vsi enako, vsi po isti ceni. Tako vidimo, da vozijo kmetje v mesto polne vozove žita in zaklane prulene. Zjutraj zgodaj že čakajo z vozovi na trgu, misleč, zjutraj bodo cene še najbolj ugodne. A zvitih prekupcev ni blizu — sploh so pa vsi mesarji, prekajalci in žitni trgovci med seboj dogovorjeni, po kakšnih cenah bodo plačevali. Kmet čaka na trgu celo dopoldne in prezeba, ne da bi mu kdo kaj ponudil. Šele popoldne začnejo prihajati in ponujajo nizke cene. In čim bolj se dan nagiba, toliko nižje so cene. In marsikdo, sit že cel dnevnega čakanja, proda kolikor mu pač da prekupec, da mu ni treba voziti zastonj zopet daleč domov. In mešetar, živeč na kmetove stroške, je zaslužil 80—100%. Dokler se naš kmet ne vzdigne nad obzorje gostilniške politike in ne spozna, da je on odločevalen faktor v gospodarstvu, tako dolgo bo on odvisen od drugih, ki mu diktirajo cene.

Enakopravnost. Na drugem mestu graja „Arbeiterwille“ razmere pri brezposelnem uradu v Velikovcu. V Železni Kapli je že veliko brezposelnih, ki se morajo povečini odpovedati brezposelni podpori, ker morajo hoditi po podporo v Velikovec, zamuditi cel dan, plačati vlak itd. Poleg tega v Velikovcu te nepovabljenе goste ne vidijo preveč radi, o čemur ve povedati 80letni stavec. Dvakrat je šel siromak, ki more hoditi le s pomočjo palice, v Velikovec in nič opravil. Prvikrat mu niso mogli dati vseh pojasnil. Grajalo se ga je takrat v ne preveč izbranih besedah, ker ne zna nemški. Ubogi stavec mora na stara leta občutiti, ko se je vsa leta mogoče pošteno preživljal in bi še zdaj rad delal, če bi le kaj imel, da mu usoda ni naklonila mirnega življenja zadnja leta v svobodni državi, sicer v demokratični, a taki, ki načelo enakopravnosti uporablja le napram večini.

Iz Vetrinja poroča „Arbeiterwille“ o tamošnjem župniku Scheriauu (čitaj Žerjav) in o njegovih slabih lastnostih. Nočemo jih ponavljati, ker so grde osebnosti in se v njegovo zasebno življenje nočemo vtikati. A omenjeni list prihaja do istega zaključka, kar smo mi že vedno povdarjali, da se cerkev prazni. Samo par zastopnikov meščanstva gre še v cerkev, nemški misijon se je moral prekiniti, ker ni bilo ljudi v cerkev. Versko življenje v teh krajih popolnoma umira; Slovenci morajo v sosedne

fare, ker slovenskih pridig doma več ni, renegati pa itak ne gredo v cerkev. Našim čitateljem mogoče še ne bo znano, da so Slovenci župnije Vetrinj zahtevali slovensko pridigo. G. župnik je izvedel za dotične farane — škofijstvo mu je šlo pri tem radevolje na roko — šel od hiše do hiše in vsakega farana, ki je prošnjo podpisal, pošteno ozmerjal. Le žal, da Slovenci niso napravili to, kar so v takih slučajih običajno stori. Ni se tedaj čuditi, da je cerkev prazna, gostilna polna in da pridobivajo svobodomisleči.

Zakaj strojnice? vprašuje „Arbeiterwille“. Pri Althofnu je 25. decembra 125 namreč pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Stamca in celo uro so se med požarom slišale detonacije. Pri gašenju so našli tudi 2 strojnici. Nekdo se je pri požaru izrazil, da je le dobro, da ogenj ni zajel tudi sosedne ute, kar ta bi napravila šele kraval. Samo beležimo.

Škocijan. (Ljudsko gibanje.) Letna bilanca ljudskega štetja in gibanja je za našo župnijo precej ugodna. Štejemo okoli 1500 ljudi, porok smo imeli 11, mrličev 23 in narodilo se je 40 nezavednih republikancev. Kakih posebnih nesreč in velikih požarov nismo imeli. Upajmo, da nas v novem letu obvaruje Bog.

Sele. Število Selanov se je lansko leto zopet pomnožilo za 19 duš, tako da presega že tisoč. Zato čutimo tudi mi pomanjkanje stanovanj. Marsikateri fant bi dal slovo samskemu stanu, če bi mogel kje dobiti gnezdece za svojo družino. Lansko jesen sta si dva podjetna mlada moža nanovo zgradila svoj dom. Valentin Kelih, pd. Zvrh. Bošnjakov si je na Coflovem zemljišču v senčnem kraju postavil lično hišico. Ker stoji hiša na mestu, kjer so včasih kuhali kôpe, ga bomo po domače imenovali Kopišar ali Kopišnjak. Na lepi ravninici v bregu na Sred. Kotu pa je zgradil bivši Štinov najemnik Gregor Mak lepo hišo z gospodarskim poslopjem pod eno streho. On pa hoče, da imenujemo hišo po njegovem krstnem imenu „pri Gregeju“. Bog daj obema srečo! — Krasno solnčno vigred imamo od božičnih praznikov dalje. Na dan sv. Valentina je pač redko tako vreme kakor letos. Vendar si želimo snega, da bo kaj vožnje in zaslužka.

Škofice. (V pozdrav in slovo.) Po osem-mesečnem duhovnem delovanju nas je zapustil čg. provizor Luka Oizinger in se preselil v Podjubej. Za čas njegovega delovanja se je pri nas marsikaj spremenilo. Njegovo mesto je nastopil kot provizor čg. Alojz Nadrag, ki je pastiroval svojčas kot kaplan v Št. Jakobu v Rožu. Upamo, da smo našli z čg. Nadragom značajnega delavca na verskem polju. Naj bi z nami delil to leto vse dobro in hudo. Najiskrenejše ga pozdravljamo.

Škocijan v Podjuni. (Smrt.) V novem letu so naši mogočni ubrani zvonovi zapeli prvo pesem Patermuževi blagi Lizki Eberwein, katero smo v pondeljek 4. januarja ob veliki udeležbi ljudstva pokopali. Revica je imela manj kot pol pljuč, ki so ji jih zdravniki zaprtnili in je dolgo let bolehal. Po smrti žene in obeh otrok — sin Karel počiva daleč tam pri Kolomeji v Galiciji — je ostal stari Patermužev oče na svojem velikem posestvu sam. To je hud udarec.

ŽENSKI VESTNIK

Žena v kmetijstvu. Žena je v kmetijstvu sotrudnica svojega moža mnogo bolj, kakor v vseh drugih poklicih. Žena dela na polju, v hlevu, v kuhinji, hodi na trg prodajat in kupovat in ko mož udobno kadi svojo pipo, ima še vedno polne roke dela. Ako kmetica umre, se čestokrat dogodi, da začne domačija propadati. Ako umre kmet, si vdova zna navadno pomagati, baš zato, ker zna vse in ker je povsodi sodelovala. Pozna tudi zdravilna sredstva in potsreže bolnika, skratka povsodi in vedno je delavna in ne privošči si praznika. Zato klobuk z glave pred tako, pogostoma prezgodaj ostarelo in sklonjeno kmetisko ženico, ker ona je ponos naroda. Ugled kmetice se mora pospeševati. Kmetica mora vedeti in se v polni meri tudi zavedati tega, da je gospodarska opora

države. Ako to ve, dela z veseljem in ne le iz sile in potrebe. Po deželi je tu in tam še mnogo dobrega družinskega življenja. Ako pa bi kmetica ne imela več veselja s svojim stanom, bi se to življenje zlomilo. Kakor dobiva kmet iz kmetijskih šol in društev korist in pobudo, tako se mora dati tudi kmetici vspodbujanja in veselja do zemljaškega dela. Tudi ona potrebuje nadaljnega izobraževanja v korist posestva. — V Moudonu v Švici imajo društvo kmetijskih žena, katero vodi gospa Gilladet. Nekaj časa so društvo gledali po strani, sedaj pa ugodno uspeva. Skrbi za pouk kmetijskih žena in za razpečevanje pridelkov. V zadnjih 20 letih je upadlo prebivalstvo na deželi v Švici za 12,1%, v posameznih krajih za 30%. Pred vojno se je mislilo v glavnem na industrializacijo dežele in premalo na samoobrambo. Sedaj pa se je pričela zopet upoštevati vrednost kmetijstva in kaže se smisel za pospeševanje istega potom šol in društev. Današnje potrebe silijo deželo na tako delo. V Franciji zahtevajo odlični možje kmetijske zavode za ženske, ki se vabijo na udeležbo pri kmetijskih društvih. Tudi Belgija je spoznala vrednost žene v kmetijstvu. V Švici pričakujejo od nove pobude za povzdigo kmetijstva potom ženske naboljših uspehov. Ta izvajanja so izvzeta iz predavanja gospe Gilladet-Randin s kongresa švicarskega združenja ženskih društev. Vspodbudna so tudi za slovenske kmetске žene in dekleta. Slednja preveč gledajo po modi in premalo mislijo na kmetijstvo in gospodinjstvo. Zelo mnogo je takih. Kratko krilo je slabo znamenje za slovensko kmetisko dekle.

GOSPODARSKI VESTNIK

Seja deželnega kulturnega sveta dne 27. novembra 1925.

(Nadaljevanje.)

Gospodarski računi.

Davno že se je naglašala potreba, da se kmet priučni knjigovodstva. Le z računi bo kmet spoznal, kaj se mu v gospodarstvu izplača in kaj ne. Ako hoče kmet pri današnjih ogromnih davkih in stroških obstati mora prenehati tam, kjer se izkaže, da koristi ni. Ako imamo pet krav v hlevu in nič mleka, nič izkupila iz masla itd., moramo uvidevati, da nam krave pojedjo brez koristi drago krmo in da ta z gnojem ni plačena. Kulturni svet se trudi, kmete uvesti v potrebno računanje, ki je dandanašnji tudi iz tega razloga potrebno, da se pri davkarjih izkaže, koliko je bilo dohodkov. Dr. Stotter poroča: Učitelje kmetijskih šol se je prosilo, da bi obračali na gospodarske račune vso pozornost ter osebno svetovali ljudem, kako bi se gospodarstvo uredilo, da postane dočikanosno. Žal je v naših deželah kmečko računanje komplicirano. V Švici je drugače: tam kmet prodaja samo mleko in sir in maslo, kupuje pa vse, ker doma izven mleka nič ne pridelal. Pri nas pa se mora postaviti v račun tudi živež, ki se je doma pridelal, in pri tem se ljudje ne spoznajo, svojih pridelkov tudi ne vedo pravilno ceniti. Koncem leta bo v Celovcu kurz za knjigovodstvo, katerega se bodo udeleževali kmetje, ki so že vajeni, voditi vsaj blagajniško knjigo. Treba bo nekaterim ljudem pomagati, da svoja gospodarstva vzorno uredi, da se potem tja vodi druge in jim kaže, kar je treba. Za dosedanje vzorno knjigovodstvo se da nagrada, vsakemu po 40 šilingov: Moserju v Gradesu, Kohlweisu v Buholcu, Laknerju v Požarnici, Oberrauterju na Bistrici (ob Dravi), Unterkoflerju pri Trefenu, Miškulniku v Vrbi.

Uprava državnih gozdov.

Dr. Lemiz poroča: Državni gozdovi se bodo izročili novemu oskrbnistvu, ker ima zdaj država izgubo, mesto da bi imela od njih kaj dobička. Grajalo se je oskrbnistvo, grajali so se uradniki sploh, grajali delavci in način izkoriščevanja. Zdaj se postavi nova direkcija na Dunaju, deželne direkcije se opuste, le gozdarska oskrbnistva ostanejo. Bati se je, če je oskrbnistvo na Dunaju, se ne bo vse tako godilo, da bi mogla dežela biti zadovoljna. Ljudje, ki imajo žage, se bodo lažje pogajali z direkijo, ki je v deželi, kakor z ravnateljstvom na Dunaju. Zato se zahteva, da se napravi v deželi poseben urad, ne da bi se sprejemalo novih uradnikov, ker je starih dosti. Zahtevati se mora tudi, da bo imel osrednji ravnatelj kaj pojma o kmečkem in gozdarskem gospodarstvu.

Kako se ljudje kaznujejo.

Kussian poroča, kako se je v beljaški okolici kaznoval kmet, katerega mleko se je poslalo na preizkuševališče v Celovec. To je spoznalo, da je mleko pokvarjeno in sodnik ga je obsodil na 6 milijonov in dan zapora. Sodnik ni pripustil prič, da mleko in bilo razredčeno; priče sta pa orožnik in nabiralec mleka, ki sta bila zraven, ko se je mleko naravnost namolzlo. Ta dogodek naj se zasleduje, in kulturni svet naj se obrne na ravnatelja preizkuševališča v Celovcu.

Hernler pravi, da se je takih slučajev več zgodilo. V Beljaku imajo posestniki mlekarstvo drugo. Pri neki poizkušnji se je reklo, da je mleko vodeno in kaznovalo se je predsednika zadruga, ki z mlekom nima nič opraviti. Zadruga je iskala in našla bajtarja, ki ima samo eno kravo, in mleko te krave ni imelo niti 2% mašče, obe to je mleko, o katerem preiskava poreče, da se je prilila voda. Bajtarju se je naročilo, da mora to kravo prodati, ako hoče še naprej oddajati mleko mlekarji. Bajtar je krmil repnico in po ti je krava tako vodeno molzla. Supersberg opozarja, da to zadene ravno male posestnike. Pri večjem posestniku se mleko ene slabe krave zmeša z mlekom drugih in se ne pozna. Opozarja, da nervozne krave ob neurju dajejo mleko, ki ima zelo malo maščebe.

Kirschner poroča, da se je tudi njega tožilo in da bi bil brez dvojbe obsojen, četu dije pri njem izključeno, da bi se doma prilivala voda. A mleko stoji na kolodvoru, doma in v Celovcu, in ljudje ga tam razpečavajo. Za to ne more biti več gospodar odgovoren. Njega so pustili, ker se je obenem obdolžil, in kaznovali vodjo celovške mlekarne, ki je mleku prilival vodo. (To so slučaj, v katerih se ljudi kaznuje, ne da bi se jim dokazala krivda. Čudimo se, da kmetje kaj takega pripuste. Naj se išče krivca, ako se je kvarilo, in tega kaznuje, popred pa je treba dognati, ali je res vsako mleko pokvarjeno, ki nima normalno množino maščebe. Če se potrdi, kar se je tu povedalo, bodo morali biti v prihodnje sodniki nekoliko previdnejši. Načelno pa se mora odklanjati, da bi veljala za kmeta druga pravica, kakor za razbojnika. (Konec sledi.)

RAZNE VESTI

Drobne vesti. 23. decembra na tedenski sejem v Velikovec ni bila prignana niti ena živina vsled ledu. — V Berlinu samem je 143.000 brezposelnih. Na Koroškem 19. dec. 4887 podpiranih in vsch skupaj 10.054. v celi državi 15. dec. 179.157 podpiranih, z nepodpiranimi skupaj okrog 216.000. — Med božičnimi prazniki so pojedli na Dunaju 460.000 krapov (Karpfen). — Južno in deževno vreme je napravilo v več državah veliko škode. — Poština za tiskovine do 15 g se je s 1. jan. zvišala na 2 groša. Podražila se je tudi poština za zavoje. Istotako železnica za 15 odstotkov. — V Wagenburgu v državi Ohio je pri požaru zgorelo 5 otrok, 5 oraslih pa je bilo smrtno nevarno opečenih. — Pri Bozenu je šolar obližnil brzovjavni drog. Jezik mu je na drog primrznil, da so ga šele ljudje z vročo vodo mogli rešiti. Prepeljan je bil z raztrganim jezikom v opasnem stanju v bolnico. — Na Ruskem napravijo volkovi v enem letu 30—40 milijonov zlatih rubljev škode. Samo v guberniji Nižnji Novgorod so strgali lansko leto 9000 glav živine. Letos napadajo celo tovarne vlake. — Ob ameriški obali se je razbila ladja. Ker posadke ni bilo mogoče rešiti, so morskimi volkovi požrli 16 mornarjev. — Življenski indeks je stopil v decembru za 1 odstotek. Draginja tedaj stalno raste. — V New Yorku je zmrznilo 20 oseb. — V Evropi je 300.000 slepih, v Nemčiji sami približno 35.000. — Tisočglavo plenečo množico v Moskvi je moralo razgnati vojaštvo. — Na Madžarskem je napravila povodenj 100 milijard škode, na Sedmograškem je utonilo 50 oseb. — Rajhovski konzulat bo v Domgasse 3. — V lanskem letu se je na brezposelni podpora izplačalo 1,2 bilijona kron: industrija 500, delavci sami 500 in država 90 milijard K. — Zvezna železnica je naročila 200 novih lokomotiv. — Železnica je plačala doslej za poškodovano ali izgubljeno prtljago 2 Š za kg, zanaprej pa 25 Š. — Grška vlada je aretirala 400 komunistov in jih izgnala na otok Kreto. — V Nemčiji so našli

1. 1923 13.288 samomorov, na Dunaju pa lansko leto 2259. — Za potovanje v Švico zadostuje veljaven potni list brez vizuma. — 20.452,920 tisoč vžigalic se porabi na leto v Avstriji. Skupna dolžina teh znaša 818.600 km ali 20kratni obseg zemlje. Posameznik porabi 3600 komadov na leto. — Italijanska kraljica Margareta je 4. t. m. umrla.

Koliko katoliških duhovnikov je na svetu?

Po najnovejši statistiki znaša število katoliških duhovnikov na celem svetu (1700 milijonov ljudi) 312.002. Od teh odpade za pastirovanje v Evropi 200.324 duhovnikov. Za dušepastirstvo v Ameriki, Aziji, Afriki in Avstraliji ostane le 109.678 duhovnikov. V Afriki pride en duhovnik na 400 katoličanov in 82.000 poganov; v Oceaniji eden duhovnik na 300 katolikov in 110.000 poganov; na Japonskem eden duhovnik na 880 katolikov in 220.000 poganov; na Kitajskem eden duhovnik na 800 katolikov in 180 tisoč poganov; v Indiji eden duhovnik na 800 katolikov in 100.000 poganov.

Dr. Herman Vedenik †

(K obletnici njegove smrti.)

Dne 21. decembra l. 1924 je nemila usoda zopet položila k večnemu počitku enega najbolj nadarjenih sinov tužnega slovenskega Korotana, zdravnika dr. Hermana Vedenik, ki je umrl v najlepši moški dobi, v 44. letu svoje starosti kot okrajni zdravnik v Rogatici v serajevskem okraju v Bosni.

Rodil se je leta 1881, kot vsi naši veliki možje, v skromni kmetski hiši, in sicer v Tinjah. Mogočnejšim našim sosedom patečeje zibelke v palačah!

Svoja otroška leta je preživel pri Ravbarju v Voglah v škocijanski fari. Kot bistro glavco so ga njegovi učenci hitro spoznali ter ga spravili študirat na celovško gimnazijo. Prirojena podjunska šegavost mu je hitro pridobila ljubezen sodijakov in naklonjenost profesorjev. Maturiral je l. 1901 z odliko, kar je posebno veselilo milostljivega prošta Lamberta Einspielerja, ki je kot znani „patriarh slovenskih študentov“ podpiral in bodril tudi našega Hermana.

Po maturi jo odrine Vedenik na cesarski Dunaj, kjer se je vpisal na medicinski fakulteti.

Počitnice pa je vedno preživel doma na Koroškem, posebno v njemu tako k srcu zrasli mikavni Podjuni. V „dijaški zvezi“, ki je zbirala slovenske abiturijente, maturante in visokošolce za narodno delo med koroškimi Slovenci je deloval on s posebno vnemo. Njegovo obširno znanje, izredna nadarjenost, njegov vedno sveži humor, njegov obsežni bas in ne nazadnje njegova stasita, visoka in lepa postava — vse to mu je pri tem delovanju veliko koristilo.

Prvo službo je nastopil l. 1911 in sicer kot sekundarni zdravnik na bolnici v Beljaku. Tudi tukaj so strokovnjaki hitro spoznali njegovo temeljito zdravniško znanje ter so ga kmalu postavili za šefa epidemičnega oddelka.

Izbruhne vojna!

Saj je znano, kako so se širile v vojni nalezljive bolezni, ki so polnile potem tudi njegov oddelek. Noč in dan je bilo treba stati terdaj zdravnikom pri bolnikih. Vrlo dobro mu je služilo v tem vojnem času tudi njegovo fenomenalno znanje jezikov. Bil je pravi Mezzofanti. Zraven klasične latinščine in grščine, je obvladal v govorici in pisavi nič manj kot še deset modernih jezikov. Saj ga skoraj ni bilo jezika v Evropi, katerega bi on ne znal.

Zraven vsega naporega dela pa je imel on še toliko časa, da je deloval tudi na slovestvenem polju. Spisal je poljudnoznanstveno knjigo: „Kako si ohranimo ljubo zdravje?“ katero je izdala potem Mohorjeva družba v treh zvezkih.

V rokopisu je imel izgotovljeno tudi še drugo znanstveno delo: „Strah pred nožem in bolnico“. Dobro bi bilo, da bi poklicane osebe se malo nobile, kje je ta rokopis.

Pride 1918. Polom.

Napovedan plebiscit.

Beljak je ostal zunaj cone A in zunaj cone B.

Naš dr. Herman Vedenik, ker je bil narodno zaveden Slovenec, zraven še znan slovenski pisatelj, je moral zapustiti svojo službo, svoj tako ljubljene Korotan...

Nastavili so ga v Jugoslaviji kot okrajnega zdravnika v Rogatici pri Serajevu v Bosni, kjer ga je tudi prehitela prerana smrt. Smrtni kal je nesel že seboj, najbrž iz omenjenega oddelka beljaške bolnišnice.

Za svojo življensko družico si je izvolil l. 1915 vrlo slovensko dekle, Francko Štalterjevo v Zahomcu v Ziljski dolini.

Ko je moral s Koroškega, je ona s sinčkom Nikomedesom šla na svoj dom k materi nazaj v Zahomec, ker je on želel, da prideta mati in sinček potem za njim, ko si bo v novem kraju boljše uredil svoj novi dom. Pa prišlo je drugače...

Zastrupljena kri je pobila njegovo dobro srce. Za njim žaluje zraven njegove gospodove in sinčka tudi še njegova mati v Podjuni.

Med ogromno udeležbo prijateljev in priprostega ljudstva so položili njegovo telo tik pred Božičem l. 1924 v osvobodeno slovensko zemljo in bosanski guslar mu je še zapel na grobu, ki je žal tako daleč od rojstnega njegovega kraja:

Pod žitja pezo si se zgrudil. —
Pa enkrat zopet Te bo zbudil
v vek svobodni,
angel sodni,
v stari Bosni,
junakenosni.

Mi koroški Slovenci bomo našega Hermana imeli v vednem spominu. Naj počiva v miru!

Listnica uredništva.

Reklamirajte! Marsikateri naročnik shranjuje naš list. Dotične opozarjamo, da pregledajo, ako imajo vse številke lanskega letnika. Posamezne številke imamo še v zalogi in bi jih lahko doposlali na zahtevo. Opozarjamo pa obenem, da reklamacije niso poštnine proste.

Slov. kat. izobraževalno društvo Podljudelj in okol.

Vabilo

na 3 dejansko dramo

5

VERIGA

ki se ponovi v nedeljo 24. januarja pri Cingelcu na Trati.

Začetek točno ob 3. popoldne. — Igra se vrši ob vsakem vremenu. — Pridite vsi, ki ljubite pošteno zabavo! Odbor.

Lepa kmetija

6

na prodaj. Obsega 15 birnov posevne, zrel gozd za posekat, velik sadonosnik, poslopje v dobrem stanju. Oglasiti se je pri Pongracu v Lipicu, občina Radiše.

Hiša

7

v Vogrčah štev. 6, obstoječa iz gospodarskega poslopja in nekaj gozda ter 20 birnov polja

se skupno ali delno proda.

Resne ponudbe na naslov:

Janez Miklavič

pošta: Fürnitz, Koroško.